

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεβρίου 1901. Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ τὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπαρταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἡ ὕψωσις

τῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ ἀπησχόλησε τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα τοὺς χρηματιστικούς καὶ τραπεζιτικούς κύκλους. Ἐνῷ κατὰ τὸν Ἰούλιον καὶ Αὐγούστου ἡ τιμὴ τοῦ χρυσοῦ εἶχε κατέλθει κατὰ 10 καὶ 15 μονάδας, αἶφνης πρὸ 15 ἡμερῶν ἤρχισε νὰ ἀνέρχεται καὶ νὰ ἐπανέρχεται εἰς τὸ πρῶτον καθιστώσας. Ὡς εἰκὸς ἡ ὕψωσις αὕτη ἀνησύχησε τοὺς χρηματιστικούς κύκλους πολὺ δὲ περισσότερον τοὺς ἐμπόρους οἵτινες ἀγοράζουσιν ἐν τῷ ἔξωτερικῷ τὰ ἐμπορεύματα αὐτῶν καὶ εἰσὶν ἠναγκασμένοι νὰ πληρώσωσι τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς χρυσόν, ἔνεκα δὲ τῆς μεγάλης ταύτης διακυμάνσεως τοῦ χρυσοῦ περιέρχονται εἰς ἀμηχανίαν. Συνεπῶς ἡ ἐκ τῆς ἀκαταστασίας τῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ ζημία εἶνε μεγίστη, ἐπιδρᾷ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν συμπεριόντων ὅλων τῶν ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ ἐρχομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἐργασίαν ἢ ἐχόντων κτήματα καὶ λαμβανόντων τὸ εἰσόδημα αὐτῶν εἰς δραχμάς. Ἐκεῖνος ὅστις ἄλλοτε λαμβάνων πεντήκοντα δραχμάς κατὰ μῆνα, ἐστελλεν εἰς τὴν οἰκογένειάν του 2 1)2 εἰκοσάφραγκα, μόλις μὲ τὴν σημερινὴν τιμὴν τοῦ χρυσοῦ θὰ δυνηθῇ νὰ στείλῃ 1 1)2 εἰκοσάφραγκον. Ἐκ τούτου ἐξηγεῖται ὅτι πολλοὶ ἐργατικοὶ ἔχοντες τὰς οἰκογενεὰς αὐτῶν εἰς τὸ ἔξωτερικόν ἀποφεύγουσι νὰ καταφεύγῃ πρὸς ἐξεύρεσιν ἐργασίας ἐν Ἑλλάδι, διότι τὴν μικρὰν ἀποταμίευσιν ἢ ἡδύνατον νὰ πραγματοποιήσωσιν ὑπὲρ ἐαυτῶν τρώγει ἡ διαφορά τοῦ νομίσματος. Ὁ διευθυντὴς τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ἐπρότεινε πρὸς θεραπείαν καὶ περιστολὴν τῆς ὕψωσεως τοῦ χρυσοῦ διάφορα φάρμακα, ἥτοι τὴν σύναψιν δανείου ἔξωτερικοῦ, τὴν ἐκποίησιν ὑπὸ τῶν τραπεζῶν κλ. ὁμολογιῶν δανείων, τὰ ὁποῖα τὸ «Ἄστυ» ἐξετάζει ὡς ἐξῆς περίπου.

Γενικὸς χαρακτὴρ τῶν προτεινομένων μέσων εἶνε νάνταλλάξωμεν πρὸς χρυσόν ὅ,τι ἔχομεν καὶ δὲν ἔχομεν. Πᾶσαν ἀξίαν, ἢ ὁποῖα δύναται νὰ διατεθῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, νὰ τὴν μετουσιώσωμεν εἰς χρυσόν. Ἀλλ' ὅταν ὁ χρυσὸς οὗτος ἐκρεῖσθῃ ἐκ νέου, δὲν θὰ μᾶς λείψῃ τότε καὶ ἡ ἐτήσια, μόνιμος καὶ ἀσφαλὴς ἐνίσχυσις, ἢ ἐκ τῶν προσόδων τούτων; Νομίζομεν, ὅτι καὶ τὸ πρῶτον προτεινόμενον μέτρον εἰς αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ φέρῃ ἀσφαλῶς. Ἡ πώλησις τῶν ξένων χρεωγράφων, τὰ ὁποῖα κατέχουν φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα, τράπεζαι ἢ ἰδιῶται, βεβαίως θὰ φέρῃ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν εἰς χρυσόν. Αὐτὰ δὲν συζητοῦνται. Ἀλλ' ὅταν ὁ χρυσὸς αὐτὸς καταληφθῇ ὑπὸ τῆς νοσταλγίας, ὅφ' ἥς κατελήφθη πάντοτε καὶ ὅταν ἐπὶ τὸν εἰσῆγομεν εἰς ποσότητας πολὺ πλεόν σεβαστάς, δὲν θὰ στερηθῶμεν τότε καὶ τῆς ἐτήσιας χρυσοῦς προσόδου, τὴν ὁποῖαν φέρει τὸ ψαλίδισμα τῶν τοκομεριδίων τῶν; δὲν θ' αὐξήσῃ ἢ εἰς χρυσόν ἀ-

ναιμία τῆς χώρας; Καὶ ἂν τὸ μέτρον τοῦτο εἶνε πρακτικῶς ὀρθόν, ἂν συμφέρῃ νὰ μετακαλέσωμεν τὰ κεφάλαια τὰ ὁποῖα μᾶς στέλλουν χρυσὴν πρόσδον ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, διατί νὰ μὴ ἐφαρμόσωμεν τότε τοῦτο καὶ ἐπὶ πάσης ἀξίας, ἥτις μᾶς φέρει πρόσδον ἔξωθεν; Ἀν πωλήσωμεν π. χ. τὰ ἀτμόπλοια τοῦ φορτηγοῦ ἡμῶν στόλου εἰς Ἀγγλοὺς ἐφοπλιστάς, δύο ἐκατομμύρια στερινῶν θὰ εἰσρεύσιν ἀμέσως εἰς τὴν διψαλέαν χρηματαγοράν μας. Εἶνε ὀληθές ὅτι διὰ τὸ μέλλον θὰ μᾶς λείψουν τὰ κέρδη τῶν ναύλων τῶν; ἀλλ' ὅταν ἀδιαφοροῦμεν διὰ τοὺς τόκους τῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν τοποθετημένων δανείων, διατί νὰ μὴ ἀδιαφορήσωμεν καὶ διὰ τοὺς ναύλους;

Ἐν τούτοις ἀλλαχοῦ θεωρεῖται καὶ εἶνε ἡ μεγαλειτέρα ἀπόδειξις οικονομικῆς ρώμης ἐνός ἔθνους, ὅταν τὰ κομποδέματα τοῦ λαοῦ διατίθενται εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὅταν ἡ ἀλλοδαπὴ προσφέρῃ τὸν χρυσὸν αὐτῆς ὡς φόρον ὑπὸ μορφῇ τῶν τῶν καὶ κερδῶν. Μὴ τοῦτο δὲν εἶνε εἰς τῶν κυριωτέρων οικονομικῶν παραγόντων τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους καὶ ἀφορμὴ ἐθνικῆς ὑπερηφάνειας διὰ τὸν γαλλικὸν λαόν;

Τὴν αὐτὴν ἐννοίαν ἔχει καὶ τὰ αὐτὰ καθ' ἡμᾶς ἀποτελέσματα ἣθελεν ἐπιφέρει ὁμοειδὲς μέτρον προτεινόμενον διὰ τοῦ ὑπομνήματος, ἢ ἐκδοσις ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς λαχειοφόρου δανείου εἰς τραπεζογραμμάτια διὰ νὰ χρησιμεύσῃ τοῦτο ὡς tentation, ὅπως οἱ κάτοχοι λιχειοφόρων ὁμολογιῶν εἰς χρυσὸν πωλήσουν ταύτας εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν. Βεβαίως ὁ χρυσὸς ὁ ἀποτελεῖν τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν θὰ εἰσρεύσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐφάπαξ, ἀλλὰ θὰ ἐξέρχεται μόνιμος ὁ χρυσὸς τῶν τοκομεριδίων τῶν. Ἐν ἄλλοις λόγοις τὸ ἐκδόνον τοῦ εἰς χρυσὸν λαχειοφόρου δανείου θὰ γείνη ἰσχυρότερον εἰς βάρος τῆς ἐσωτερικῆς χρηματαγορᾶς.

Ἀναντιρρήτως λοιπὸν εἰς ἀμφοτέρας ταύτας τὰς προτάσεις πρόκειται περὶ μέτρων ἀνακουφιστικῶν, ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα πρᾶνουν προσκαίρως, ἀλλ' ἔχουν τὸ φιδερὸν ἐλάττωμα ν' αὐξάνουν τὴν ἀτονίαν τοῦ ὁργανισμοῦ.

Τὴν νομισματικὴν ἡμῶν ἰσορροπίαν δὲν θὰ τὴν ἀποκαταστήσουν τεχνητὰ μέσα, ἀλλὰ μόνον ἡ ἐπέκτασις καὶ ἡ ἐντασις τῆς ἐθνικῆς παραγωγικῆς ἐργασίας.

Καὶ ἡ ἐθνικὴ ἐργασία χωρεῖ πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ ἡ θεραπεία θέλει ἐπέλθῃ διὰ τῆς τονώσεως τοῦ ὁργανισμοῦ. Τὴν τόνωσιν ταύτην ἔχει καθήκον νὰ υποβοηθήσῃ ἡ πολιτεία. Ἡ θάλασσα ἔχει ἀκόμη εὐρὺ μέλλον· ἡ Θεσσαλία μόνον δύναται νὰ λύσῃ τῆς σιταρκείας τὸ πρόβλημα. Εἰς ταῦτα ὑστερεῖ τὸ κράτος· εἰς τὴν χειραγωγίαν ταύτην τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας. Καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ σταματήσωμεν μετ' ἄλλους πρὸ τοῦ ἐξῆς παραδείγματος. Ἐνῷ φεύγουσι κατὰ χιλιάδας ἐκπατριζόμενοι οἱ ἐργάται, μεταλλεῖα πολύτιμα, ἀπὸ ἐτῶν ἀνακαλυφθέντα εἰς πλείστας τοῦ κράτους ἐπαρχίας, μένουσι νεκρά καὶ ἀχρηστά διὰ τὴν ἐθνικὴν παραγωγὴν ἐνεκα οὐχὶ ἀπροθυμίας περὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν πληθώραν τῶν πολλῶν ἀνταπειτητῶν, ὡς ν' ἀπετέλει τοῦτο λόγον νεκρώσεως ἐνός τῶν σπουδαιωτέρων ἐθνικῶν πόρων.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πενιὲς ὁδοιπόρου. — Ἀπὸ Ἰωάννινα, Μέτσοβον καὶ Ζαγόριον.

(Ἰδε συνέχειαν εἰς τὸ προηγούμενον).

Ἐδρα ταχυδρομείου καὶ τηλεγραφείου εἶνε τὸ Τσιπελίζιον, ὁποῦθεν ρυθμίζονται τὰ τῆς διοικήσεως τοῦ Ζαγορίου. Ὡς δημοσίαν δύναμιν ἀριθμεῖ εὐαρίθμους χωροφύλακας ὑπὸ τὰς διαταγὰς Μουλιαζήμι, ἀλλὰ παραθερίζει μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου ὁ Κρητικὸς Ἀλῆ-ἀγάς, ὅστις ἀπολαύει ἀμερίστως τῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης τῶν κατοίκων, ὡς εἶπον. Οὐδαμοῦ παράδειγμα δωροληψίας πραγματικῆς, πρᾶγμα ἐκτακτὸν εἰς τὰ σχετικὰ χρονικά. Ἡ ἀνδρεία τοῦ εἶνε ἐχέγγυον τῆς εὐλικρινοῦς καταδιώξεως. Κύριόν τοῦ ζήτημα εἶχε τὴν ἐπισκευὴν τῆς γεφύρας Βωβούσης, ἥτις ἀρχαιοτάτη λιθόκτιστος ἐπὶ τοῦ Ἀῶου, ἐγγυᾶται τὴν συγκοινωνίαν ἀπαξάπαντος τοῦ Ζαγορίου πρὸς τὰ Γρεββενά, ὁποῦθεν καὶ ἡ ἐπισίτησις αὐτοῦ. Εἶχε ἤδη ἑτοιμα τὰ κεφάλαια καὶ ἀνέμενε τὴν ἐγκρίσιν τῆς Γεν. Διοικήσεως καὶ ἀποσταλὴν ὑπὸ μηχανικοῦ, ὅπως ἀρχίσῃ τὸ ἔργον. Μετὰ τὸ Τσιπελίζιον τὸ Βραδέττον, Καπέσσοβον καὶ Κοκούλι, ἅτινα εἶνε αἱ πύλαι τοῦ πολλοῦ Βήκου. Γεωλογικὸν σπάνιον φαινόμενον, ἀρχίζει ἐντεῦθεν ρήγμα τοῦ ὄρους ἀπὸ τῆς ὕψλης τοῦ κορυφῆς ἦν τινα διήκει τετράωρος πεζοπορίας διάστημα μέχρι τοῦ Βιτσικοῦ καὶ Παπίγκου.

Αἰῶνες δὲν μετέβαλον τὰς ἐξοχὰς καὶ ἐσοχὰς τῶν ἐκατέρωθεν παρειῶν τοῦ ὄρους καθιστώσας πασιφανῆ τὴν πρὸ αὐτῶν συγκόλλησιν. Λέγεται ὅτι ἀριθμεῖ ἀπὸ τῆς βάσεως 1500 ἕως 2000 μέτρα ὕψους. Ἡ βάσις ἀνοίγεται 10 μέχρι 20 μέτρων καὶ βατὴ τὸ θέρος λόφῳ τῆς ἐλλείψεως τῶν βροχείων ὑδάτων. Ἀπέναντι τὸ ὠραῖον Μονοδένδρι, Βήτσα, Μπάγια καὶ Σοποτσέλι. Ὅλαι αἱ κοινότητες διψοῦν ἐπισκεπτῶν, ἀλλ' ἀδύνατον νὰ ἱκανοποιήσῃ τις ὅλων τὴν ἀπαίτησιν καὶ μεταβάλλῃ εἰς κάθε χωρίον πρόγραμμα ὁδοιπορίας καὶ καταλύματα.

Τὸ ἀπώτατον ἄκρον τῆς ὁδοιπορίας ἦτο τὸ Πάπιγκον, γραφικώτατον ὑπὸ ἐποψίν τοποθεσίας καὶ κοινότης εἶνε μᾶλλον εὐπορος τῶν λοιπῶν. Τοὺς μεγάλους τῆς εὐεργέτας ἔχει ἐπίσης ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Ἰδιὰ σεμνύνεται διὰ τὸν πατριωτικώτατον κ. Ἀναγνωστόπουλον, οὗτος ἀπαξάπαντες οἱ συμπατριῶται τοῦ εὐφύμῳ εἰς τὰ χεῖλη τῶν τῶν ὀνομάτων φέρουσι. Συνέπεσεν ἡ ἐπίσκεψις ἐν τοῖς περὶ τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις προξένου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἐξάρχου κ. Fornier. Ὑπείκων εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς κοινότητος ὁ εὐγενὴς Παλάτης ἐπροθυμοποιήθη μετὰ τοῦ γνωστοῦ διερμηνέως τοῦ ν' ἀποδεχθῇ τὴν πρόσκλησιν. Ἀπαντες οἱ Παπιγκινοὶ κατήλθον εἰς τὸ ποτάμι τὸ περίφημον διὰ τὸ χωνευτικόν καὶ πόσιμον νερόν του, ὅπερ ἔχει πύσθραβας καὶ γεφύρι σιδηροῦν 35 μέτρων καὶ ὑπερέχθησαν τὸν εὐγενὴ τῶν ξένων. Σειρὰ ἐκατοντάδος ἐρίπων ἐξεκίνησε διὰ τὸ χωρίον, ὅπερ ἀπέχει μίαν περίπου ὥραν. Εἰς τὰ πρόθυρα ὁ κλήρος, μαθηταὶ καὶ λοιποὶ καλυθέντες δι' εὐλόγους αἰτίας νὰ κατέλθωσιν εἰς τὸ γεφύρι ὑπὸ τὸν ἀξιόλογον ἱατρὸν τῶν κ. Κυρατσίδην ἐσπευσάν ἵνα χαιρετίσωσι τὸν ὑψηλὸν τῶν ξένων προσαγορευόμενος αὐτῷ ὡς ἐξῆς:

«Ἐξοχώτατε,

«Εἶνε μεγάλη ἡ χαρὰ ἡμῶν καὶ ἡ εὐχαρίστη-

Κύριε Ὁρί. Χριστοδωρέως Δημοσίεως, Κορυθαί
Μπιστοίν, (Ρουμίου) — Ἀντώνι Σκαμιά Κορυθαί
Φορράκων Γκάς Μπάς, Ἐλεθέρης, Ε. Ἰωάννου ὁδὸν
Βασσαράδας 20 Ρουμκουεστίν, Σερπίες Βόσσαν ὁδὸν
Χολοτὴν ἀριθ. 24 Βραϊλά, Γ. Γραμματικόπουλε, Γκάς
Ἀρτέσι, Ἀντώνι Βασιλέως, Πόπουλ Φλέα, Γιού
Ἰακώβ, Λεωνίδα Χαρσιόλη, Στάκας (Σερβίας). Σὺ
ἐγάρφαμεν χωρὶς νὰ λάβωμεν ἀπάντησιν σὰς χιλιάδας
λοιποὶν τώρα νὰ μᾶς ἐγράψετε τὴν συνδρομήν σας
σεῖς καὶ ὅσοι ἄλλοι εἰς ἐπόμενα φύλλα νὰ ἴδωσι τὴν
ἐνομήτᾳ των.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐπεσεφόθη προχθές τὸ ἀπόγευμα ὁ διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. Στρίτ τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σιμόπουλον, μετ' οὗ συνωμίλησεν ἐπὶ πολὺ περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ κανονισμοῦ τοῦ συναλλάγματος. Ἡ συνεργασία αὕτη ἀφαιρᾷ ἀποκλειστικῶς τὴν βελτίωσιν τῆς κινήσεως τοῦ συναλλάγματος, καὶ δὲν ἐλήφθη μὲν ὠρισμένη ἀπόφασις, ἀλλ' ἐπεκράτησεν ἡ γνώμη, ὅπως ληφθῇ μέτρον τι νομοθετικὸν πρὸς ἀποτροπὴν ἐν τῷ μέλλοντι τῆς χρηματιστικῆς ταύτης ἀνωμαλίας, ἥτις σπουδαίως ἐπηρεάζει ὅχι μόνον τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα καὶ τὰ τῶν Τραπεζῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ Δημόσιον, τὸ ὁποῖον ὑφίσταται σπουδαίαν ἐλάττωσιν τῶν εἰσπράξεων αὐτοῦ. — Ἐπετράπη εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει στρατιωτικὸν ἀκόλουθον τῆς Ἑλλάδος κ. Κοντογιάννην νὰ μεταβῇ εἰς Βουκουρέστιον καὶ παρακολουθήσῃ τὰ γενικὰ γυμνάσια τοῦ ρουμανικοῦ στρατοῦ. — Διαταγῇ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ δημόσιος ταμίας κατέσχε τὰς προσόδους τοῦ δήμου Καλαμῶν, ὁφείλοντος εἰς τὸ δημόσιον. — Ἐδημοσιεύθη Β. Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποῖου εἰς τὰ καταπλέοντα ἐκ Μασσαλίας πλοῖα καὶ ἀτμόπλοια θέλει διδασθαι ἐλευθέρᾳ κοινωνίᾳ μετ' αὐστηρὰν ἱατρικὴν ἐπίσκεψιν ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν. — Προήχθη εἰς τὴν κενὴν θέσιν τοῦ ἀντεπισταγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν κ. Ἀναστ. Τσέλος. — Ἐνεκρίθη ὁ τιμοκατάλογος τῶν ἐν τῷ Γεωργικῷ Σταθμῷ Ἀθηνῶν πωληθησομένων δένδρων καὶ φυτῶν ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1901 μέχρι 31 Αὐγούστου 1902. Ἀναφέρονται ὁ ἐν τῷ δημοσιευθέντι καταλόγῳ τῶν φυτῶν 351 εἶδη δένδρων, τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ διακυμαίνεται ἀπὸ 10 λεπτ. μέχρι 25 δραχ. Ἐκ τούτων ἡ μωρέα (Morusalba) τιμᾶται 20 λεπτὰ, ἡ ἀγριομωρέα 10 λεπτὰ καὶ ἡ μωρέα (Morretti) 50 λεπτὰ. — Τὴν προσεχῇ Δευτέραν ἀποπλέει ἐκ Κερατσινίου ἡ θωρηκτὴ μοῖρα κατευθυνομένη εἰς Ἅγιον Ὄρος καὶ ἐκεῖθεν εἰς τοὺς λιμένας Μιτυλήνης, Σμύρνης καὶ Σάμου. Τὸ ταξίδιον αὐτὸ θὰ διαρκέσῃ περὶ τὸν ἓνα μῆνα. — Κατεσχέθη ἐν Καλάμαις προσαχθὲν εἰς τὸ ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, παραχαραγμένον ἑκατοντάδραχμον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τοῦ τελευταίου τύπου.

— Κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε συγκεντρωθείσας πληροφορίας ἐκ τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν, ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία τοῦ συγκομισθέντος καπνοῦ, ὑπολογισθέντος περὶ τὰ ἐπτὰ ἑκατομμύρια, εἶνε κατὰ τι ἄνωτέρα τῆς περυσινῆς. Ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία ὑπολείπεται κατὰ τι ὥς πρὸς τὴν ποιότητα ἕνεκα τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος ἐπελθουσῶν βροχῶν, αἵτινες ἐβλάψαν τὸ προϊόν. Ἀθροαί παραγγελλίαι γίνονται ἀπὸ τοῦδε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, Ὀλλανδίαν καὶ Γερμανίαν διὰ τὴν ἀποστολὴν καπνοῦ τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας. Παρατηρεῖται ὅτι ἡ συσκευὴ αὐτοῦ γίνεται καλονικωτέρα ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, τείνει δὲ πρὸς τελειοποίησιν. Εἰς τοῦτο συνετέλεσεν ἡ μετακλήσις ὑπὸ μεγάλων καπνεμπόρων καπνοφυτευτῶν ἐκ Ξάνθης, Καβάλλας καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, οἱ ὁποῖοι ἐδίδαξαν εἰς τοὺς ἡμετέρους καπνοκαλλιεργητὰς τὸν τρόπον τῆς συσκευῆς τοῦ καπνοῦ. — Κατὰ χθεσινὴν τηλεγραφικὴν ἐκ Βερολίνου εἰδησιν, ἐντὸς ὀλίγου ἀφικνούνται ἐκεῖθεν ἀπεσταλμένοι τῆς ἐν «Βένραθ» παρὰ τῇ Δυσσελδὸρφ Μηχανουργικῆς Ἑταιρίας» πρὸς συνενόησιν καὶ διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Λαρίσσης καὶ τὴν διαρρύθμισιν τοῦ λιμένος Πειραιῶς κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν νέων λιμένων τοῦ Ἀμβούργου, περὶ ὧν καὶ πρὸς τὸν πρέδρον τῆς Κυβερνήσεως ἔγεινε πρό τινων ἡμερῶν σχετικὴ ἔγγραφος ἀνακοίνωσις ἐξ ὀνόματος καὶ κατ' ἐντολὴν τῆς εἰρημένης Ἑταιρίας. — Πρὸ πολλῶν μηνῶν τὸ «Ἄστυ» ἐδημοσίευσεν εἰδήσιν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Χριστιανὸς ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς Ἀθήνας. Τηλεγράφημα τῆς «Ἑστίας» ἐκ Λονδίνου βεβαιώνει, ὅτι τὸ σχέδιόν του τοῦτο θὰ πραγματοποιήσῃ ὁ γηραιὸς Βασιλεὺς

ἐφέτος, κατερχόμενος τὸν προσεχῇ Ἰανουάριον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πρωτεύουσιν.

Ὁ Ἡπειρώτης κ. Σ. Μπαλτατζῆς ἠγόρασε καὶ νέον ἀτμόπλοιον ἐν Λονδίῳ ὅπερ καταπλεύσαν εἰς τὸν λιμένα Γαλαξειδίου ἐνηκολογήθη καὶ ὠνομάσθη «Ἡπειρος». Τοιοῦτοτρόπως ὁ κ. Μπαλτατζῆς ἀφωσιώθη πλέον εἰς τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν, διότι πρὸ καιροῦ ἤδη ἔχει καὶ ἕτερον ἀτμόπλοιον, τὸ «Γαλαξειδιον», ὃ δὲ ἡκούσαμεν σκέπτεται καὶ εἰς ἀγορὰν τρίτου μετ' οὗ πολὺ νὰ προβῇ. Ὁμολογουμένως ἀνοίγει νέον στάδιον εἰς τὴν ἡπειρωτικὴν ἐπιχειρηματικότητα καὶ ἐλκύει τὸ ἡπειρωτικὸν πνεῦμα καὶ ὀλίγοι εἰς τὴν θάλασσαν ἥτις δι' ὅλα τὰ ἔθνη εἶνε ὁ κυριώτερος πλοῦτος καὶ τὸ ἀσφαλέστερον εἰσόδημα τοῦ λαοῦ. Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι καὶ πολλοὶ ἄλλοι τῶν Ἡπειρωτῶν θὰ εὐρωσιν ἀφορμὴν νὰ τρέψωσι τὴν ἐργασίαν αὐτῶν καὶ τὰ κεφάλαιά των εἰς τοιοῦτου εἶδους ἀσφαλεῖς ἐπιχειρήσεις, ἀφοῦ εἶνε πλέον γνωστὸν ὅτι τὰ πατριαρχικὰ ἐπαγγέλματα εἰς τὸ πλεῖστον τῶν Ἡπειρωτῶν ἐπιδίδοντο παρήκμασαν ἕνεκα τοῦ συναγωνισμοῦ καὶ τῶν τεχνικῶν μέσων ἅτινα εἰσῆχθησαν ἤδη εἰς τὰς τέχνας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διατρίβει ἐνταῦθα ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης ὁ Πανουσιολογιάτατος Πρωτοσύγγελος τῆς μονῆς Σινᾶ κ. Νικόδημος Τσέκας. Ἐκ τοῦ χωρίου Λιγούτσα τῆς Ἡπείρου ὁρμώμενος ὁ κ. Τσέκας παιδιόθεν ὑπὸ τὴν τὴν προστασίαν τοῦ τότε ἐν Ἰωαννίνοις διατρίβοντος προϊσταμένου τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης κ. Γαβριὴλ Μηλαφούρη ἀφιερῶθη εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ καρεῖς μοναχὸς τῆς μονῆς τοῦ Σινᾶ. Ἐκτοτε ὁ Νικόδημος ἐπιδειξάς θαυμαστὸν ζῆλον ὑπὲρ τοῦ μοναχικοῦ βίου καὶ εὐπειθῆς εἰς τὰ κελεύσματα τῶν προϊσταμένων του κατῳρῶσεν ἀπὸ βιβλιοῦ εἰς βιβλὸν νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ πρωτοσυγγέλου καὶ ἀπὸ ἐξαιτίας ἥδη ἀνετέθη αὐτῷ ἡ διοίκησις τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις μετοχίου τούτου τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης. Ἐνταῦθα ὁ Νικόδημος ἔδειξεν ὅλα τὰ περιουσιακά αὐτὸν χαρίσματα, κακοθώσας, ἀφοῦ ἐφείλκυσε τὴν ἀμέριστον ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν τῶν Ἰωαννιτῶν καὶ τὰς προσόδους τοῦ ναοῦ ν' αὐξήτῃ καὶ τὸ ἀρκετὰ σεβαστὸν χρέος ν' ἀποτίσῃ τῆς μονῆς καὶ οἵτινες μαθόντες τὴν ἀναχώρησίν του δικαίως ἐθλίβον ὡς ἀπωλέσαντες ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἑαυτῶν καλλιτέρων των ἱερέα συνδύζοντα μετὰ θαυμασμοῦ τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν ἀρετὴν μετ' ὅλας τὰς κοινωνικὰς ὑποχρεώσεις. Τὴν θλίψιν των ὁμοῦ ταύτην τὴν δικαίαν μετριάξει πως ἡ ἰδέα ὅτι ὁ Νικόδημος ἐπαξίως τῶν μέχρι τοῦδε κόπων του προβιβάσεται εἰς ἀρχιερατικὰ τῆς ἐν Καίρῳ ἐδρευούσης Σιναιτικῆς συνάξεως. Εὐχονται οἱ ἀπειροπληθεῖς αὐτοῦ φίλοι καὶ ὅσοι τυχὸν ἔλαβον πείραν τῆς ἀρετῆς του ὅπως καὶ ἐν τῇ νῆα ταύτῃ θέσει τὴν αὐτὴν ἐπιδειξῇται διαγωγὴν πρὸς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις δυστυχῶς ὀλίγους τοιούτους λεύκας ἔχει. Επ.

— Ἐτελέσθησαν ἐν Ἀργεῖ οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἐνταῦθα διευθυντοῦ τοῦ ξενοδοχείου τῶν Παρισίων λαμπροῦ καὶ ἀρίστου νέου κ. Γεωργίου Κουτσονίκα μετὰ τῆς καλλιμόρφου δεσποινίδος Ἀνδρονίκης Μπανταλούκα. Εὐχόμεθα αὐτοῖς βίον ὀλβιον καὶ ταχεῖαν τὴν στέψιν.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐν Συρράκῳ οἱ γάμοι τοῦ εἰς Λευκάδα ἀποκατεστημένου κ. Νικολάου Παπαδημητρίου μετὰ τῆς καλλιμόρφου καὶ σεμνῆς δεσποινίδος Καλλιόπης Χρ. Βλάχου τοῖς νεονύμφεσι εὐχόμεθα βίον ἀνέμελον καὶ εὐτυχῇ. Δ.Κ.

— Ὁ ἐκ Μετσόβου Δημήτριος Κουκουμπάνης ἐξετασθεὶς ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἔτυχε τῆς ἀδείας τοῦ δικηγόρου εἰς τὸν νεαρὸν ἐπιστήμονα εὐχόμεθα ταχίστην εὐδοκίμησιν. Κ. Σ. Δ.Κ.

— Τὴν πρωίαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἀπέβιασεν ἐν τῷ Εὐαγγελισμῷ ὁ ἐκ Πραμάντων τῆς Ἡπείρου Γεώργιος Σκάρλος ἀδελφὸς τοῦ δημάρχου Πραμάντων κ. Δημ. Σκάρλου. Ἡ κηδεία του ἐγένετο τὴν παρελθούσαν Δευτέραν παρακολουθησάντων πολλῶν φίλων, ἰδίως ἐκ τοῦ νομοῦ Ἀργεῖς τιμῶντων τὴν μνήμην τοῦ μεταστάντος διακριθέντος ἐν Βουκουρεστίῳ, ὅπου ἐμπορεύθη ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Συλλυπούμεθα ἐκ μεσσης ψυχῆς τοῖς ἀδελφοῖς του καὶ τὴν ἀπαρηγόρητον σύζυγόν του.

— Ἀφίκετο ἐκ Τσαρκαπλῶν ὁ κ. Ἀλκιβιάδης Φίλιος.

— Τὸν ἐκ Λεσβίου τοῦ Δελβίνου ἀγαπητὸν φίλον φοιτητὴν τῆς ἱατρικῆς κ. Κωνσταντῖνον Β. Χαράρη ἐπανελθόντα ἐκ Ραβένσπου, ὅλον ὁρσιστὴν καὶ χάρι, ἔνθα διήλθε τὸ θέρος πλησίον τῶν προσφίλων τοῦ γονεῖν καὶ συγγενῶν, ὑπεδέχθησαν με θερμὰ καὶ ἀνοιχτὰς ἀγκάλας οἱ ἐνταῦθα ἀγαπῆτοί καὶ εὐκρινεῖς τοῦ φίλου, εὐχθέντες αὐτῷ ἐπιτυχίαν θριαμβευτικὴν ἐν ταῖς γενικαῖς αὐτοῦ ἐξετάσεσιν, ἀς μετ' οὗ πολὺ θέλει ὑποστῇ, πρὸς μεγάλην χαρὰν αὐτῶν τε καὶ τῶν προσ-

φίλων του γονεῶν καὶ συγγενῶν.

— Βρεῖα καὶ ἀνεπακόρθωτος συμφορὰ ἐπλήρη οἰκογένειαν τοῦ παναίδεσ. οἰκονόμου κ. Παπαγιάννη ἐν Λεσβίῳ τοῦ Δελβίνου. Τὸ μικρὸν τοῦ ἀγγελοῦ τὸ χάρισμα τῆς οἰκογενείας καὶ τὸ μόνον στηρίγμα τῶν προτιμῶν γονεῶν του, ὁ μικρὸς Κωνσταντὸς ἀπὸ τῶν γλυκῶν ἀγκάλας των, ἐν μέσῳ κοπετιῶν θρήνων, πληγῆς ὑπὸ νόσου θανάσιμου, ὀλίγας διαρκείας, καθ' ἣς δὲν ἔσχυσαν οὔτε αἱ θερμαστικαὶ ἐπιχειρήσεις, τῶν δυστυχῶν γονεῶν του, οὔτε ἡ καὶ καίρος ἱατρικὴ βοήθεια. Τοὺς ἀπορφανισθέντας καὶ σκληρῶς τρωθέντας γονεῖς τοῦ συλλυπούμενου καρδίας εὐχόμενοι ὅπως ὁ Θεὸς χύσῃ βάλασμα ῥηγορίας εἰς τὰς τόσον ἀπηνῶς τρωθείσας καρδίας.

ΚΑΦΦΕΝΕΙΟΝ «Ο ΛΥΚΑΒΗΤΟΣ»

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Κ. ΠΡΟΧΩΡΗ (Ἡπειρωτῆς)

Πλατεῖα Κολωνακίου

Τὸ νέον τοῦτο Καφφενεῖον, πρῶτον Χρήστου Μεταλάκη, ὑπὸ τὴν διευθύνσιν τοῦ νέου, δραστήριου καὶ ἀγαπητοῦ τοῖς πᾶσι κ. Νικ. Προχώρη, πρῶτον, ἀνακαινιζόμενον τελείως καὶ πλουτισθὲν διῶλυστήριον τοῦ ἐφευρέτου κ. Ν. Δασουᾶ, ἐκθέντος ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας, καὶ πιν ἐξετάσεως τοῦ ἱατροῦ κ. Χρηστίδου, διακρίνεται ἄμεμπτος καὶ τελεία καθαριότης, ἡ εὐγενὴς ἀπορροφὰ τοῦ διευθυντοῦ του καὶ ἡ ἀκρα περιποίησις. Ὁ νέος διευθυντὴς του τὸ πρῶτον κατερχόμενος τὸν ἐμπορικὸν κόσμον θέλει καταβάλλει πᾶσαν τὴν προσπάθειαν καὶ δὲν θέλει φεισθῇ οὔτε καὶ οὔτε χρημάτων ὅπως ἀναδείξῃ τὸ καφφενεῖόν του πρεπέστερον παντὸς ἄλλου ἐν τῇ περιφερείᾳ του καταστήσῃ οὕτω τοῦτο τὸ Κέντρον τῶν Κολωνάτων, καὶ ἐλπίζει διὰ μόνων τῶν ἐφοδίων τοῦτο εὐχαριστήριον τὴν εὐγενὴ καὶ ἐκλεκτὴν πελατείαν καὶ ὅτι οὕτω καὶ μόνον θέλει τῆς ὑποστῆ ταύτης τε καὶ τῶν ἀγαπητῶν του πατριωτῶν.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Ἐμπροσθεν τοῦ νεοδημιουργημένου μεγάρου Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, οἰκίας Μελά, μουσικοῦ Θεάτρου (Συγγροῦ) καὶ ἀρχιεπισκοπῆς.

Τὸ ἄνω Ξενοδοχεῖον διευθυνόμενον ὑπὸ νέου καὶ δραστηριωτάτου νέου κ. Γεωργίου Κουτσονίκα Ἡπειρώτου, καὶ εἰς ὥραν εὐρισκόμενον, ἐσχάτως δὲ ἀνακαινισθὲν κατὰ τὸ κέντρον τῶν ἐν Ἀθήναις διατρίβοντων Ἡπειρωτῶν. Πάντες δὲ οἱ ἐπισκεπτόμενοι θέλουσι εὖρεi πρόθυμον περιποίησιν καὶ μὴ κλὴν ἀπόλαυσιν χάριν των εὐαέρων καὶ μετ' ἐκείνων δωματίων του, ἅπερ εἶναι διὰ τὴν περὶ τὸν χρόνον περιζήτητα ἐν Ἀθήναις. Οἱ ἐν Ἀθήναις παρεπιδημοῦντες ξένοι καὶ Ἡπειρωτῆς ἐπισκεφθῶσι καὶ θὰ δοκιμάσωσιν.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Τὸ ἐπὶ τῆς παραλιακῆς οδοῦ Ποσειδωνίου, φερύσης ἀπὸ τῆς πλατείας Καραϊσκάκη (ἐπὶ τῇ πρὸς τὸ Δημαρχεῖον «Μεγά Ξενοδοχεῖον τῆς Ρωσσίας» ἀνέλαβον ὑπὸ τὴν διευθύνσιν τοῦ ἐκ Μονοδενδρίου τοῦ Ζαγορίου κ. Μαν. Πανταζῆς ἡ Κουρκούτας καὶ Ἰωάννης Κόρης, οἵτινες χωρὶς νὰ ὑπολογίσωσι δαπάνην φρόντισαν ὥστε διὰ τῆς νέας ἐπιπλώσεως ἄλλων μεταρρυθμίσεων νὰ καταστήσῃ τὸ ξενοδοχεῖον των ἐκ τῶν πρώτων τοῦ Πειραιῶς πληρώσαντες οὕτω σπουδαϊοτάτην ἑλλειψίν των ἐκ Πειραιῶς διερχομένων πατριωτῶν. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ ξενοδοχεῖον, τὸ ὁποῖον καὶ εἰς τὴν καλλιτέραν θέσιν τοῦ Πειραιῶς καὶ ἐτελείται ἐκ δωματίων μεγάλων, εὐχλίων, ἁγίων καὶ ἀπαstraπτόντων ἐκ τῆς καθαριότητος θὰ δύνανται ἀληθῶς οἱ πατριῶται μας νὰ ἐσκώσιν οἰκογενειακὴν καὶ εὐκρινὴν πατριωτικὴν περιποίησιν καὶ με δαπάνην ἀνάλογον τῆς νομικῆς θέσεως ἐκάστου, μὴ ἐπίσκεψιν ἀπὸ βεβαιώσῃ τὴν ἀληθειαν τῶν ἀνωτέρω.

MIX. ΚΟΡΜΑΣ δικηγόρος ἐκ Ζίτσας

Ἡπείρου ὁδὸς Ζωοδόχου Πηγῆς ἀριθ. 2.